

ER LEKKER EVEN UIT!

Blijspel in één bedrijf

door

ARIS BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ER LEKKER EVEN UIT!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ARIS BREMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgth ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

WIM - ook wel Willem, achter in de dertig

CORA - zijn vrouw, midden dertig

OPA - haar vader, zijn werkgever, rond de zestig

OMA - ook rond de zestig

JUNIOR - hun zoon resp. kleinzoon, ook wel Wim of William

INTERIEUR:

Het vooraanzien van een bungalowtent met luifel. Scheerlijnen van burens links en rechts.

Regelmatig wordt tot een "buurvrouw" gesproken, haar aanwezigheid wordt alleen maar verondersteld.

(Een camping na de regen: tentdoek, scheerlijnen, wasgoed aan de lijn. Alles is druipnat. Langzaam wordt het lichter. Onder de luifel van de bungalowtent zijn kampeerspullen ordelijk gestapeld. Er ligt een rol gaas. De rits in het tentdoek gaat half open. Cora tuurt door de opening naar buiten, dan ritst ze de toegang geheel open. Ze worstelt zich naar buiten, haar blote voeten zoeken instapschoenen. Ze is gekleed in een joggingpak, het jasje heeft ze binnenstebuiten en achterstevoren. Vanonder de luifel voelt ze of het droog is)

CORA: Waarachtig *(tot de "buurvrouw")* U heeft gelijk, buurvrouw, 't is droog. Eindelijk. *(speurt de lucht af)* Zullen we na al die regen de zon ook 'ns te zien krijgen? *(vangt het regenwater van de luifel op in een emmer)* Hoeveel keer zou ik dit u al gedaan hebben? Ik of mijn man. Straks scheurt hij in bij de stokken... de luifel. Ik zeg tegen mijn man, als dat gebeurt, kunnen we wel inpakken. Want van achteren lekt hij ook al... de tent... bij het grondzeil. Hoeveel rollen toiletpapier het ons al gekost heeft om het in de tent droog te houden. *(inspecteert de luifel)* Zie je wel, echt dunne plekken. Nou ja, hij zal van 't jaar nog mee moeten. *(ze loopt naar de lijn met wasgoed)* Volgend jaar willen we sowieso iets anders. Maar we weten nog niet wat. *(voelt aan wasgoed)* Ik zeg tegen mijn man, ik vind alles best, als het maar het beste van het beste is. Ik geef liever wat meer uit. Per slot van rekening mag je toch wel wat comfortabeler zitten als je een heel jaar... *(draait zich om naar de buurvrouw)* Hoe lang moet u nog? *(luistert naar de buurvrouw)* Wij nog twee. We hebben er net een week opzitten. Vorig jaar waren we twee weken: Alles regen gehad, ongelofelijk, en we waren nauwelijks thuis en het werd het mooiste weer van de wereld. Ik zeg tegen mijn man, dat gebeurt me niet meer, volgend jaar gaan we drie weken. *(ze haalt een natte baddoek van de lijn en wringt die uit)* Wim, kom 'ns helpen wringen. *(kijkt lucht af)* Kijk nou, 'n stukje blauwe lucht. 't Is droog, hoor, Wim. *(tot buurvrouw)* En dat ligt dan gewoon in de tent te maffen. *(door tentopening)* Wim. Willem. 't Is droog, hoor. *(gebrom uit de tent, dan bolt het doek op)* Ga nou niet direct met je hoofd tegen het doek. Voor je het weet lekt het op zo'n plek. *(terug naar wasgoed)*

WIM: *(vanuit tent)* He Cora, zijn er ook nog droge sokken?

CORA: Alleen die blauwe badstoffen.

WIM: Ik zie die krenge niet.

CORA: Je hebt ze zelf onder je kussen gestopt. *(wringt nog meer*

wasgoed) Zet jij het tafeltje even buiten. En de stoeltjes.

WIM: *(komt de tent uit, één sok aan, wankelend doet hij de tweede aan, hij is gekleed in joggingpak)* Ze lagen onder jouw kussen.

CORA: Waar zijn de stoeltjes nou?

WIM: Binnen natuurlijk.

CORA: Ik vroeg je toch of je ze mee wou nemen. Met 't tafeltje. Kan het allemaal 'ns lekker drogen. Maar ja, als dat ook al teveel moeite is....

WIM: *(komt vanonder luifel, rekt zich uit)* Verrek, het is droog.

CORA: Wim. Kijk uit. Zo worden je sokken nat.

WIM: *(vol walging)* Blauwe sokken...

CORA: *(naast hem)* Mooi blauw is niet lelijk. Kijk daar 'ns. Nee, daar. Een stukje blauwe lucht. Straks hebben we de zon hier en kan de boel 'ns lekker drogen.

WIM: *(maakt vinger nat, steekt deze omhoog)* Dat stukje blauwe lucht krijgen wij hier niet. De wind is de andere kant op.

CORA: *(doet hetzelfde)* Het kan toch wezen dat daarboven de wind van een andere kant komt. Volgens mij komt dat stukje blauwe lucht steeds dichterbij.

WIM: *(doet stap terug om verder te kunnen kijken)* Misschien houden we het 'ns 'n dag droog. *(stapje achteruit)* Ik geloof waarachtig dat je gelijk hebt. Het komt deze kant op. *(schopt emmer water om)* Verdomme.

CORA: Stommerd. Zonde van het water!

WIM: Water hebben we hier genoeg. *(zit en wringt sokken uit)* Maar geen droge sokken. Wie zet er nou zo een emmer water neer. Midden op het looppad. Dan vraag je er toch om.

CORA: Nou, ik zal zelf de stoelen wel pakken, dat zal ik maar niet meer vragen. *(ze loopt in en uit en plaatst stoelen en tafel om te drogen)*

WIM: *(steekt blote voeten in korte laarzen)* Waar heb je de krant gedaan?

CORA: De krant was er nog niet vanmorgen. *(bekijkt een stoel kritisch)* Hier zit het weer al in.

WIM: *(bekijkt haar kritisch)* Je hebt je jasje binnenstebuiten.

CORA: *(geschokt om zich heen kijkend)* Waarom zeg je dat niet gelijk? Loop ik al die tijd voor gek. *(gaat de tent in)*

WIM: Is het bijna middag, is er nog geen krant. Ik wil weten wat voor weer het wordt.

CORA: *(vanuit tent)* Zit het weer eigenlijk ook in de andere stoelen? Wil je even kijken, Wim?

WIM: Het weer? *(moeizaam overeind, voelt aan rug)* Ik heb het weer

in mijn rug. *(stijve passen)* Dezelfde plek als vorig jaar. *(maakt wat harkerige oefeningen)* Dat vocht slaat altijd op je zwakke plek. *(door tentopening)* Hebben we de Midalgan meegenomen?..... Nee, dan moeten we het straks wel kopen. Mag jij me eens lekker masseren. Misschien dat we dan... *(luistert naar haar gefluister, teleurgesteld)* Hè, nou al?... Is dat nu alweer?... *(voelt aan rug, ziet dan buurvrouw, recht zich, lacht breed en praat geaffecteerder)* Een goedemorgen, buurvrouw! Het ziet er toch naar uit dat we van een zonnetje gaan genieten. De zon.... de zon maakt alles anders. U ziet trouwens al lekker bruin. Ach ja, vakantie, een mens kan er zo aan toe zijn. Ik moet af en toe er lekker even uit. De accu weer eens flink opladen. Nieuwe dingen meemaken, nieuwe indrukken opdoen, wat sporten. *(flirterig)* Interessante mensen ontmoeten. Even los van al die verantwoordelijkheden van mijn job.... *(quasi bescheiden)* O, niets bijzonders, ik ben distributiemanager.

CORA: *(uit tent, kleding in orde, naast Wim, doet nog wat aan het haar)* In Behind B.V. Het bedrijf van mijn vader. Hij is de enige in het magazijn die geen stofjas aan hoeft. Zullen we even die baddoek uitwringen, Wim? Hij heeft vier mensen onder zich, alle vier moeten die stofjassen dragen. Wim niet. Mijn vader is vroeger in het klein begonnen met kippengaas. Nu is het een groothandel in allerlei soorten gaas. Toe maar, Wim, kracht zetten, het is je moeder niet.

WIM: Ik zal wel aan jouw moeder denken.

CORA: *(naar waslijn)* Als u iets over gaas wilt weten moet u Wim vragen. Ik sta er altijd van te kijken als we op een verjaardag zijn of zo, hoeveel hij erover kan vertellen. Waar ze gaas allemaal voor gebruiken en hoeveel soortjes er zijn. Wim, geef 'ns een stel knijpers aan. *(blij)* En een vrolijke kleurtjes heb je tegenwoordig. Heb jij dat monsterboekje nog meegenomen, Wim? *(hij knikt)* Vorig jaar had hij het in de wagen, toevallig, toen heeft hij nog heel wat gaas verkocht aan die mensen die hier vaste staanplaatsen hebben. We liepen er gisteren nog een rondje langs, nou, het staat reuze fleurig. Nietwaar, Wim?

WIM: *(wijst op het rol gaas)* Dit gaat hier naar de kinderboerderij. BX 44 model Irene. Een van de toppers.

CORA: Er gaan wat meters het magazijn uit, onvoorstelbaar. Wim heeft eens voor me uitgerekend dat als ze al het gaas wat ze in één jaar verkopen aan één stuk achter elkaar zouden zetten komen ze van Schagen tot Moskou. Nog een paar knijpers, Wim. Nou weet ik niet waarom je dat zou doen, dat met dat

gaas bedoel ik, naar Rusland, maar het zegt toch wel wat. Zeg, Wim, had je dat nou berekend over de Afsluitdijk of door de Polders?

WIM: Hemelsbreed, natuurlijk.

CORA: (*trionfantelijk*) Ook dat nog! Hemelsbreed, goh. Mijn vader zegt vaak: ik weet veel van gaas. Heel veel van gaas. Maar Wim die houdt van gaas. Hoe laat is het Wim?

WIM: Even over half twaalf.

CORA: (*snel*) O, gottegot, dan mogen we wel voortmaken, straks komen pa en ma en het is hier nog een puinhoop. De boodschappen doen we wel als ze hier zijn. Om twaalf uur is de kampwinkel een uurtje open, dat moeten we dan wel in de gaten houden, anders loopt het bij mij ook de spuigaten uit. Maar om de tent moeten we het wel wat organiseren, je kunt nu geen stap doen of je schopt wat om.

WIM: Dat moeten ze maar nemen. Ze komen op een camping, het is geen staatsiebezoek.

CORA: Ik ruim hier de boel wel wat op. Ga jij nou naar de ingang en vang ze daar op. Anders lopen ze uren te zoeken. En je weet hoe moeilijk vader loopt na zijn ongeluk. En moeder loopt haar hele leven al ongelukkig.

WIM: Ja, en zo kijkt ze ook al haar hele leven.

CORA: (*negeert dit*) Kijk gelijk in de kantine of Junior daar is. Ik wil dat-ie erbij is als zijn opa en oma op bezoek komen. Je weet hoe ze op hem gesteld zijn.

WIM: (*haalt portemonnee uit tent*) Alles in orde, als ze Junior maar niet steeds William noemen. Die jongen heet gewoon Wim, net als ik.

CORA: (*tot de buurvrouw*) M'n man heet Wim en mijn vader heet William. William is voor m'n moeder een naam met... eh.. meer stijl, denk ik. Bovendien Junior lijkt veel op zijn opa.

WIM: Junior heet Wim!

CORA: Zelf noem jij Junior nooit Wim, altijd Junior... Dus wat maakt het dan uit als zij 'William' zeggen. Ga nou maar gauw, Wim, ze kunnen er elk moment zijn.

WIM: Ik kan mijn geluk niet op. (*af*)

CORA: O, Wim, Wim. Schat, wacht even. (*holt tent in*)

WIM: (*terug, hoopvol*) Ze komen morgen pas?

CORA: (*behoedzaam op uit de tent met een toiletemmer*) Neem het toiletemmertje even mee om te legen. 't Is bijna vol en nu met vader.... Na zijn ongeluk kan-ie elk moment moeten... en dan is het toiletgebouw misschien net te ver.

WIM: *(de emmer krampachtig dragend af)* Van mij kan hij de pot op.

CORA: *(tot de buurvrouw)* Nou ja, wat is dat nou voor een opmerking. *(roept W. na)* Daar zou ik maar niet mee spotten! Wie weet hoe je zelf later komt te zitten met je... met je... Ja, dat weet je toch nooit. Dan trek je de haren uit je hoofd dat je er ooit grapjes over gemaakt hebt. *(tot buurvrouw)* Mijn vader heeft twee maanden geleden een auto-ongeluk gehad, in een slip geraakt, drie keer over de kop en in de vangrail. Hij heeft een maand in het ziekenhuis gelegen. Als je de auto zag dan valt het nog mee dat-ie er zo vanaf is gekomen. De BMW was total loss. En mijn moeder ondersteboven. Gééstelijk ondersteboven. Ze is altijd al zo bang geweest dat vader iets zou overkomen. Ik heb zelf ook een week bed moeten houden. En ik ben nog niet de oude. En ving Wim me nou maar 'ns goed op in die dingen. Maar hij doet altijd naar mij toe zo raar over mijn ouders. Terwijl hij ze in wezen ontzettend bewondert. *(ze ruimt door)* Hij is erg op ze gesteld, maar dát wil hij niet laten merken. Zijn gevoelens laat hij toch al niet zo makkelijk zien. En dan dat met Juniors naam. Die jongen is als 'William' toch net evenveel waard als met 'Wim'. 'What 's in a name?' zou mijn vader zeggen. En hij lijkt meer op mijn vader, zijn opa dus, als op zijn eigen vader.... Junior is wat kordater, die weet wel wat-ie wil. En Wim... ach, ik weet het niet, maar die wil.. zo weinig ...in elk geval vaak niet wat ik wil. Ik ga even naar het toiletgebouw me wat op te tutten. Mijn ouders zijn gewend dat ik er verzorgd uitzie. Daar zijn ze erg op gesteld. *(af met discreet verstoopt toiletpapier en -tas)*

(Van de andere kant komen opa en oma op. Opa is midden in een verhaal. Hij is gekleed in piekfijn zomerkostuum, briefje met plattegrond in de hand, hij is monter maar bezweet. Oma is wat te chique, loopt moeilijk, draagt plastic tas)

OPA: die man naast me wilde niet geholpen worden maar zuster Ine had hem te pakken. Hij mocht niet roken maar stak toch zomaar weer een sigaar op. Daar had ze op gewacht. Met één snelle greep had ze hem bij z'n broeksband en trok ze de rits open. *(zij maant hem zachter te praten)* Ha, ha. Dát had je moeten zien, hij slikte zijn sigaar half in en begon als een gek te hoesten. In no-time had hij de broek op de hielen en zo'n fles om zijn jongeheer. En ze had gelijk! Als die zuster niet had doorgezet, had hij weer alles laten lopen. *(bestudeert plattegrond)* Als het bij mij zover komt, Diertje, dan grijp je mij ook maar zo. Net als vroeger, alleen de nood is een andere. *(kijkt naar tent)*

OMA: Vader, praat niet zo luid. En met die ziekenhuisverhalen moet je ook 'n keer ophouden!

OPA: Ophouden! Niet mijn sterkste kant tegenwoordig, Diertje.

OMA: Besef je dan niet dat het voor mij ook een akelig spannende tijd was? En dat is niet zomaar voorbij.

OPA: Wat Diertje?

OMA: En ik wil dat je me geen 'Diertje' noemt met iedereen erbij.

OPA: Waar zie jij iedereen? *(kijkt om zich heen en ontdekt de buurvrouw)* Ah, goedemiddag, mevrouw. U zit duidelijk te genieten. *(geniet zelf ook duidelijk)*

OMA: Vader... vader! Die tent van Cora, had die een blauw dak of een groen? Ik vind die bouwsels allemaal zo op elkaar lijken. Dat gedoe van Wim met zijn sportief buitenleven. Ze kunnen zich toch tenminste een caravan veroorloven.

OPA: *(breeduit voor tent)* Dit is hem.

OMA: Hoe weet je dat nu? Van dit model heb ik er wel twintig gezien.

OPA: Dit is hem. Die wijnvlek daar op de hoek heb ik vorig jaar hoogstpersoonlijk mogen aanbrengen. Herken je die idiote kleine stoeltjes niet? Daar ben ik toen vanaf gesodemierd. Die dingen zijn gebouwd voor evenwichtskunstenaars of voor dwergen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto